

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วยเรื่อง การศึกษาและการจัดการเรียนการสอน

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔
(แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๓**

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้มีมาตรฐานและคุณภาพสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๖๙ (๓/๒๕๕๕๗) เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๕
ให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๓(๖) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้

“(๖) อักษร P แสดงว่ารายวิชานั้นยังมีการเรียนการสอนต่อเนื่องอยู่ ยังไม่มีการวัดและประเมินผลภายในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียน โดยอักษร P จะถูกเปลี่ยนเมื่อได้รับการวัดและประเมินผลแล้ว ทั้งนี้ให้ใช้อักษร P ในกรณีต่อไปนี้

(ก) เฉพาะบางรายวิชาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(ข) การจัดทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ที่เป็นรายวิชาสุดท้าย ยังไม่สิ้นสุด และไม่สามารถประเมินผลด้วยอักษร S หรือ U ได้”

ข้อ ๔ ความอื่นใดนอกเหนือจากข้อบังคับฉบับนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ ฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔ ฉบับลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

กระแส ชนะวงค์

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดร.กระแส ชนะวงค์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาเพื่อปริญญาทันตแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๕๖

.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วย การศึกษาเพื่อปริญญาทันตแพทยศาสตรบัณฑิตขึ้น เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวรในคราวประชุมครั้งที่ ๑๘๐ (๒/๒๕๕๖) เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาเพื่อปริญญาทันตแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนิสิตทันตแพทยศาสตรบัณฑิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือข้อตกลงอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับความในข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ คุณสมบัติและเงื่อนไขการเข้าเป็นนิสิตเพื่อปริญญาทันตแพทยศาสตรบัณฑิต

(๑) เป็นผู้มีคุณสมบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

(๒) เป็นผู้มีคุณสมบัติตามประกาศมหาวิทยาลัยนเรศวร เรื่อง การรับสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต

(๓) เป็นผู้สามารถทำสัญญาการเข้าเป็นนิสิตหลักสูตรทันตแพทยศาสตรไว้กับมหาวิทยาลัยนเรศวร และ/หรือ หน่วยงานที่มหาวิทยาลัยนเรศวรเห็นชอบได้ และมีสัญญาค้ำประกันโดยบุคคลที่มีคุณสมบัติและหลักทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยนเรศวรเห็นชอบ ในกรณีที่เป็นผู้เยาว์จะต้องมีหนังสือยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรมอนุญาตให้เป็นนิสิตหลักสูตร

ข้อ ๕ การสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิตนั้นให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ การรับโอนนิสิต หรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้นำความตามนัยแห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ระบบการศึกษา

ใช้ระบบการจัดการศึกษาระบบทวิภาค

(๑) การจัดการหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต

ในเจ็ดภาคการศึกษาแรก นิสิตจะศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และ/หรือหมวดวิชาเฉพาะที่เป็นกลุ่มวิชาบังคับพื้นฐานเฉพาะทันตแพทย์ที่มหาวิทยาลัยนเรศวร และศึกษาหมวดวิชาเฉพาะที่เป็นกลุ่มวิชาชีพในห้าภาคการศึกษาหลังของหลักสูตรที่โรงพยาบาลทันตกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร และ

โรงพยาบาลซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยยกเว้นการศึกษาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับนิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๒) การกำหนดปริมาณการศึกษา และการแบ่งภาคการศึกษา

ระบบการศึกษาเพื่อปริญญาทันตแพทยศาสตรบัณฑิตให้เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เน้นการเรียนที่มีการบูรณาการตลอดหลักสูตร การศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ระยะ คือ

(ก) ระยะที่หนึ่ง ได้แก่ ปีการศึกษาที่ ๑ ของหลักสูตร กำหนดตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเรียนตามระบบทวิภาค แบบ ๒ ภาคการศึกษาต่อปีการศึกษา

(ข) ระยะที่สอง ได้แก่ ปีการศึกษาที่ ๒ ถึงปีการศึกษาที่ ๔ ภาคการศึกษาต้นของหลักสูตร เรียนตามระบบทวิภาค แบบ ๒ ภาคการศึกษาต่อปีการศึกษา

(ค) ในระยะที่สาม ได้แก่ ปีการศึกษาที่ ๔ ภาคเรียนปลาย ถึงปีการศึกษาที่ ๖ ของหลักสูตร ให้กำหนดการศึกษาและการฝึกปฏิบัติงานในแต่ละรายวิชา โดยแบ่งนิสิตออกเป็นกลุ่มหมุนเวียนกันไปเพื่อศึกษาในแต่ละรายวิชา

ข้อ ๘ การลงทะเบียน

ให้เป็นไปตามความในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้

(๑) การลงทะเบียนในสี่ปีแรกของหลักสูตร ให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาตามภาคการศึกษา นิสิตลงทะเบียนรายวิชาที่มีได้กำหนดไว้ในหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิตได้ แต่จะต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน จะไม่นับหน่วยกิตรายวิชานั้นเป็นหน่วยกิตรวม ให้วัดและประเมินผลรายวิชานั้นเป็นสัญลักษณ์ S หรือ U และให้ลงทะเบียนเรียนโดยระบุประเภทการลงทะเบียนเรียนเป็นแบบ Audit

(๒) การลงทะเบียนเรียนของนิสิตในสองปีหลังของหลักสูตรให้ลงทะเบียนเรียนเป็นรายปี

ข้อ ๙ การวัดและประเมินผล

ให้เป็นไปตามความในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

(๑) ระยะที่หนึ่ง หรือปีการศึกษาที่ ๑ ของหลักสูตร กำหนดตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี

(๒) ระยะที่สอง หรือปีการศึกษาที่ ๒-๔ ภาคการศึกษาต้นของหลักสูตร กำหนดดังนี้

(ก) นิสิตที่ได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยประจำปีการศึกษาของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไม่ถึง ๒.๐๐ นิสิตดังกล่าวจะต้องเรียนซ้ำชั้น

(ข) นิสิตที่เรียนซ้ำชั้น จะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาของปีที่ตกซ้ำชั้น

(ค) นิสิตต้องสอบผ่านทุกรายวิชาของหลักสูตรในเจ็ดภาคการศึกษาแรก และได้ค่าระดับชั้นสะสมเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ ตามรายวิชาที่กำหนดในโครงสร้างของหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิตก่อนเปิดภาคการศึกษาปลายชั้นปีที่ ๔ จึงจะได้รับพิจารณาให้ศึกษาในภาคปลายชั้นปีที่ ๔ ของหลักสูตรได้

(๓) ระยะเวลาที่สาม หรือปีการศึกษาที่ ๔ ภาคเรียนปลาย ถึง ปีการศึกษาที่ ๖ ของหลักสูตร กำหนดดังนี้

(ก) ให้มีการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชาเมื่อสิ้นสุดการศึกษาในแต่ละรายวิชา และให้มีการวัดประเมินผลรวมเพื่อหาค่าระดับชั้นสะสมเฉลี่ยเมื่อสิ้นปีการศึกษา และให้รายงานทุกสิ้นปีการศึกษา

(ข) นิสิตที่ได้ค่าระดับชั้นเฉลี่ยประจำปีการศึกษาของรายวิชาที่ลงทะเบียนไม่ถึง ๒.๐๐ นิสิตดังกล่าวจะต้องเรียนซ้ำชั้น

(ค) นิสิตที่เรียนซ้ำชั้น จะต้องลงทะเบียนเรียนทุกรายวิชาของปีที่ตกซ้ำชั้น

ข้อ ๑๐ การเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาและการอนุมัติให้ปริญญา ให้นำความในข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การพ้นสภาพการเป็นนิสิต

นอกจากนิสิตต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิตตามความในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี แล้ว ให้นิสิตพ้นสภาพการเป็นนิสิตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อนิสิตเรียนในระยะเวลาที่ ๒ ของหลักสูตรมา ๘ ภาคการศึกษาแล้ว ยังสอบไม่ผ่านรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งของหลักสูตร หรือได้ค่าระดับชั้นสะสมเฉลี่ยต่ำกว่า ๒.๐๐

(๒) นิสิตระยะเวลาที่ ๓ ของหลักสูตร เมื่อลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่างๆ ตามแผนการศึกษาสำหรับชั้นปีใด เป็นเวลา ๒ ปีการศึกษาแล้วยังสอบไม่ผ่าน ให้พ้นสภาพการเป็นนิสิต

(๓) คณะกรรมการจิตแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิการบดีให้คำวินิจฉัยว่า นิสิตเป็นหรือเคยเป็นโรคจิตประเภทใดประเภทหนึ่ง และคณะกรรมการร่วมระหว่างคณะกรรมการประจำ คณะทันตแพทยศาสตร์และคณะกรรมการจิตแพทย์มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าโรคจิตประเภทนั้นๆ ทำให้ไม่สามารถศึกษาหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต หรือ หากโรคเกิดกำเริบขึ้นหลังจากจบการศึกษาแล้ว จะมีผลเสียต่อการประกอบวิชาชีพเวชกรรมถึงขั้นเป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้ป่วย

ข้อ ๑๒ ความใดที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นำความในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยตีความและให้ถือเป็นที่สุด และในการนี้ให้มีอำนาจออกประกาศ

ข้อ ๑๔ นิสิตที่เข้าศึกษา ก่อนข้อบังคับนี้ ประกาศใช้ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี ต่อไปจนสำเร็จการศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๖

กระแส ชนะวงศ์

(ศาสตราจารย์นายแพทย์ ดร.กระแส ชนะวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๔
(แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๖**

.....

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวร ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๘๐ (๒/๒๕๕๖) เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จึงให้ออกข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๔ (แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ ๕ พ.ศ.๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษารหัส ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ ประเภทของนิสิต

(๑) นิสิตสามัญ   หมายความว่า   นิสิตที่มีคุณสมบัติครบตามข้อ ๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งทางมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตศึกษา ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือปริญญาเอก

(๒) นิสิตวิสามัญ   หมายความว่า   นิสิตที่มีคุณสมบัติไม่ครบตามข้อ ๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งทางมหาวิทยาลัยรับเข้าทดลองศึกษา ทั้งนี้หากภายใน ๑ ปีการศึกษาหากนิสิตไม่มีคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ให้พ้นจากสภาพการเป็นนิสิตโดยทันที”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ นิสิตระดับปริญญาเอก ที่ขาดคุณสมบัติเรื่องความรู้ภาษาอังกฤษ หากภายใน ๑ ปีการศึกษานั้น นิสิตมีความรู้ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้คงสถานภาพการเป็นนิสิตออกไปอีก ๑ ปีการศึกษา รวมเป็น ๒ ปีการศึกษา

กรณีหากครบกำหนดตามความในวรรคก่อน นิสิตที่มีความรู้ภาษาอังกฤษยังไม่ถึงเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้พ้นสภาพนิสิตโดยทันที”

ข้อ ๖ ความอื่นใดนอกจากนี้ ให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย
การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๔ และแก้ไขเพิ่มเติม

สั่ง ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๖

กระแส ชนะวงศ์
(ศาสตราจารย์นายแพทย์ ดร.กระแส ชนะวงศ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วยเรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดและ
แนวปฏิบัติต่างๆ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีความครอบคลุม ชัดเจน และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน อันเป็นการส่งเสริมและอำนวยให้ ซึ่งเกียรติ ชื่อเสียง มารยาทอันดีงาม ตลอดจนความประพฤติของนิสิตร่วมกันในสถาบันแห่งนี้ จึงอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗๐ (๔ /๒๕๕๕) เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย วินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๔๗ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือข้อตกลงอื่นใด ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับฉบับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกประกาศมหาวิทยาลัยได้

กรณีมีปัญหาจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้หรือนอกเหนือจากที่ข้อบังคับนี้กำหนด ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยนั้นให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยนเรศวร
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร
“คณบดี”	หมายความว่า	คณบดีที่นิสิตสังกัดอยู่และให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน ที่นิสิตสังกัดด้วย
“คณะ”	หมายความว่า	คณะวิชาที่นิสิตสังกัด และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะด้วย
“นิสิต”	หมายความว่า	นิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวร
“คณะกรรมการสอบสวน”	หมายความว่า	คณะกรรมการสอบสวน

วินัยนิสิต

หมวด ๒ วินัยนิต

ข้อ ๖ นิสิตต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือของคณะอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำผิดวินัย จะได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ นิสิตระดับปริญญาตรีจะต้องแต่งกายตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๘ นิสิตต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองในทุกโอกาส และเคารพในสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดีงาม ไม่ปฏิบัติในทางที่นำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย บิดามารดา ผู้ปกครอง และตนเอง

ข้อ ๙ นิสิตต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีหรือทะเลาะวิวาทกันในระหว่างบรรดานิสิตของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ และบุคคลภายนอก

ข้อ ๑๐ นิสิตต้องปฏิบัติตนต่อคณาจารย์ด้วยความสุภาพเรียบร้อย มีสัมมาคารวะ และไม่แสดงอาการกระด้างกระเดื่อง ลบหลู่ดูหมิ่น ต่อเจ้าหน้าที่อื่นๆ ของมหาวิทยาลัยที่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ โดยชอบด้วยอำนาจและกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ข้อ ๑๑ นิสิตต้องแสดงบัตรประจำตัว นิสิตได้ทันทีเมื่ออาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจสอบ

ข้อ ๑๒ นิสิตจะอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยได้ไม่เกินเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย เป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๑๓ นิสิตต้องรักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตน โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่สุจริตหรือประพฤติชั่ว ดังกรณีต่อไปนี้

(๑) ทุจริตในการศึกษาและการสอบ

(๒) ประพฤติผิดและเสื่อมเสียในทางชู้สาว

(๓) ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือมีหนี้สินรุงรัง

(๔) ประพฤติตนหมกมุ่นในการพนัน

(๕) เสพสุราเมรัย หรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือของมี

เมา หรือ สิ่งเสพติดใดๆ จนไม่สามารถครองสติได้ หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ตนเองและส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

(๖) กระทำการใดๆ โดยจงใจหรือฝ่าฝืนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินผลประโยชน์ และปกติสุขส่วนรวมของมหาวิทยาลัยถูกทำลายหรือเสียหาย

(๗) กระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งลักษณะความผิดไม่เป็นที่เสื่อมเสียแก่เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

กรณีใดเป็นการกระทำที่ถือเป็นการผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๓
โทษฐานความผิดวินัย

ข้อ ๑๔ โทษฐานความผิดวินัยมี ๕ สถาน และแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) ความผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ได้แก่

- (ก) ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
- (ข) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (ค) ภาคทัณฑ์

(๒) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

- (ก) ให้พักการศึกษา หรือพักการให้ปริญญาไม่เกินสองปีการศึกษา
- (ข) ไล่ออก โดยระบุไว้ในใบแสดงผลการศึกษาว่า “ไล่ออก” หรือ

“dishonorably expelled”

ในกรณีนิสิตกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง นอกเหนือจากโทษ (ก) (ข) และ (ค) อาจให้นิสิตบำเพ็ญประโยชน์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดด้วยก็ได้

หมวด ๔
การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๕ ให้คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ได้พบเห็นนิสิตกระทำผิด หรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของนิสิต รายงานเป็นหนังสือแจ้งคณบดีซึ่งนิสิตสังกัด เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๖ การดำเนินการทางวินัยแก่นิสิต ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามสมควรเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

นิสิตผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา เท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามข้อบังคับฉบับนี้ต่อไป ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๑๗ ในกรณีข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านิสิตกระทำผิดวินัยนิสิต ไม่ว่าจะมีความผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงหรืออย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายมีอำนาจลงโทษ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

กรณีใดเป็นความผิดโดยแจ้งชัดให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๕
คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๘ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๖ วรรคสอง ให้แต่งตั้งจากอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นประธาน กรรมการอีกอย่างน้อย ๒ คน โดยให้มีนิติกร ๑ คน

เป็นกรรมการ และให้มีบุคลากรจากงานวินยนิสิต กองกิจการนิสิต ๑ คน เป็นกรรมการและ
เลขานุการ

ข้อ ๑๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อ รหัสนิสิต และคณะที่นิสิต
ผู้ถูกกล่าวหาสังกัด เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ และ
ผู้ช่วยเลขานุการ(ถ้ามี) ซึ่งในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑
ท้ายข้อบังคับนี้

กรณีมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน
ภายหลังที่ คำสั่งมีผลใช้บังคับแล้ว ไม่กระทบถึงการได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๖

การสอบสวน

ข้อ ๒๐ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้
แจ้งและส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เอกสารหลักฐาน
เกี่ยวกับ เรื่องที่กล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนทราบ โดยให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและ
วัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน
นับแต่วันที่ประธานรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีการสอบสวนไม่แล้วเสร็จตามวรรคก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนขอขยาย
เวลาการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งได้หนึ่งครั้งไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่ง
เอกสารที่อยู่ในความครอบครองให้คณะกรรมการสอบสวนได้

การสอบสวนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตาม
แบบ สว.๓ ท้ายข้อบังคับนี้ เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้บุคคลดังกล่าวฟังหรือจะให้บุคคลนั้น
อ่านเองก็ได้ เมื่อบุคคลนั้นรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ลงลายมือชื่อของบุคคลนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้
คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำ
มีหลายหน้า ให้บุคคลนั้นลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้
บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้บุคคลนั้นลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่บุคคลนั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุอันไว้โนบันทึกถ้อยคำ หรือบุคคลนั้น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การบันทึกถ้อยคำตามแบบ สว.๓ ให้ทำ ๑ ฉบับต่อ ๑ คน เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน
ถ้ามีผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใดๆ ที่มาให้ถ้อยคำ มีความประสงค์ขอบันทึกถ้อยคำดังกล่าวเก็บไว้เป็น
หลักฐาน ให้ทำเป็นฉบับสำเนามอบให้ ทั้งนี้สามารถให้ได้เฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้ที่ร้องขอเท่านั้น

ข้อ ๒๓ นิสิตที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย มีสิทธิที่จะรับแจ้งและอธิบาย
ข้อกล่าวหา สิทธิในการให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานชี้แจงแก้
ข้อกล่าวหาได้ ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกนิสิตผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบาย
ข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่านิสิตผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร

ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวน แจ้งด้วยว่านิสิตผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา สิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานมา สืบแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนได้

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถาม นิสิต ผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่นิสิตผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพหรือปฏิเสธเกี่ยวกับการกระทำ ตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับสารภาพหรือปฏิเสธนั้น โดยมี สารระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายข้อบังคับนี้ รวมทั้งบันทึกเหตุผลในการรับสารภาพหรือปฏิเสธ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำนั้น โดยให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ท้ายข้อบังคับนี้เพิ่มเติม และแจ้งให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยนิตกรณิ โด ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่ จะได้ทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อันเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควร แก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตาม ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ ต่อไป

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยแบบ สว.๒ ให้ทำเป็น ๒ ฉบับ เพื่อมอบให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการ สอบสวน ๑ ฉบับ และให้นิสิตผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่านิสิตผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด วินัยเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไป ยังผู้สั่งแต่งตั้งโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงนิสิตผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณา ในเบื้องต้นว่านิสิตผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่านิสิตผู้นั้นมีส่วนร่วม กระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อพิจารณา ดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณี เช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๒๖ ในระหว่างการสอบสวน ถ้านิสิตผู้ถูกกล่าวหาพ้นสภาพนิสิตแล้วไม่ว่ากรณีใด ให้ รายงานการพ้นสภาพของนิสิตผู้นั้นต่อผู้สั่งแต่งตั้ง และให้ยุติเรื่องการสอบสวนกับนิสิตผู้นั้น

กรณีการสอบสวนที่กล่าวหานิสิตมากกว่า ๑ คน ว่ากระทำผิดวินัย หากนิสิตผู้ถูก กล่าวหา รายใดไม่ได้พ้นสภาพนิสิตตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไป จนแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุม พิจารณาลงมติว่า นิสิตผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยนิตกรณิหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยนิตกรณิ โด ตามข้อใด อย่างไร และควรได้รับโทษสถานใด หรือควรให้ยุติเรื่อง เพราะเหตุใด

ข้อ ๒๘ เมื่อได้ประชุมพิจารณาตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานผลการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ ท้ายข้อบังคับนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้ง ถ้ากรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแย้งแนบไว้กับรายงานผลการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานผลการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง และกรณีทีมนิสิตผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่านิสิตผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยนิตหรือไม่ อย่างไร กรณีถ้าเป็นความผิดวินัย ให้สรุปว่านิสิตกระทำความผิดกรณีใด ตามข้อใด ควรได้รับโทษสถานใด กรณีถ้าไม่เป็นความผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง โดยให้บันทึกเหตุผลหรือสาระสำคัญที่ยุติเรื่องนั้นด้วย

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานผลการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้ง และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

หมวด ๗

อำนาจการลงโทษนิต

ข้อ ๒๙ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยนิต

ข้อ ๓๐ นิสิตผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ ซึ่งการลงโทษว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ตัดคะแนนความประพฤติ ภาคทัณฑ์ บำเพ็ญประโยชน์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษพักการศึกษา นิสิตผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งลงโทษตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ในกรณีที่มีความผิดวินัยแต่ยังไม่ถึงกับลงโทษ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นิสิตรายงานตัวอบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยแทนการลงโทษก็ได้ การดำเนินการเช่นว่านี้ ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๑ การลงโทษให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด มิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษโดยไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงด้วยว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด โดยให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๕ ท้ายข้อบังคับนี้

เพื่อประโยชน์แก่การนบระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ นิสิตลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับทราบคำสั่งลงในฉบับคำสั่งลงโทษไว้เป็นหลักฐานด้วย

หมวด ๘ คณะกรรมการ

ข้อ ๓๒ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิตติ ประกอบด้วย ตัวแทนจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นประธาน ๑ คน ตัวแทนจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการ ๒ คน นายกองคดีการนิตติ ๑ คน และนิติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ ๑ คน ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิตติมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิตติมีอำนาจพิจารณาคำสั่งลงโทษทางวินัยนิตติ กรณีความผิดวินัยร้ายแรง

หมวด ๙ การอุทธรณ์

ข้อ ๓๔ นิสิตผู้ใดถูกลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้ นิสิตผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๓๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จะต้องยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิตติ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ที่จะอุทธรณ์อาจขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษจะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาจากเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่องๆ ไป

ข้อ ๓๗ การพิจารณาอุทธรณ์หรือการพิจารณาเบื้องต้น ในกรณีจำเป็นและสมควร อาจขอเอกสารและหลักฐานเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากคณะ หรือขอให้ผู้แทนคณะเข้าให้ถ้อยคำหรือชี้แจงประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๓๘ เมื่อได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องเหมาะสม

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๓๙ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนิตติมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ให้เสนอความเห็นให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบ

เมื่อสภามหาวิทยาลัยพิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว เห็นว่าสมควรแก้ความผิดให้ยกอุทธรณ์ หรือมีมติเป็นประการอื่นให้ถือเป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑๐
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๐ นิสิตผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษนิสิตผู้นั้น ตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

กระแส ชนะวงศ์
(ศาสตราจารย์นายแพทย์ ดร.กระแส ชนะวงศ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน**

พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรวางหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อเป็นแนวทางในการถือปฏิบัติ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกับความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยนเรศวรในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๗๔(๘/๒๕๕๕) เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	สภามหาวิทยาลัยนเรศวร
“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยนเรศวร
“อธิการบดี”	หมายความว่า	อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร
“ข้าราชการ”	หมายความว่า	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

สังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

“พอก.” หมายความว่า แบบสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนการสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นอำนาจของอธิการบดีตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งต้องระบุเหตุผลในการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย

การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะทำได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่า

ไว้วางใจ และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นหรืออธิการบดีเห็นเองว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการ อาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(๒) ผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา

(๓) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุม หรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๔) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ กำหนดระยะเวลาในการสั่งพักราชการต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่มีการสอบสวนพิจารณา แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่กรณีผู้ถูกสั่งพักได้ร้องทุกข์และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือการสอบสวนทางวินัยไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณา ก็สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้ง กรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่ เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนใดหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักนั้น มี กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดลหุโทษ ก็สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๘ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุม หรือคุมขังโดยเป็นผู้ถูกจับ คดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้นให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม คุมขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบ หรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันที่พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ยัง คำสั่งเดิม

ข้อ ๙ คำสั่งพักราชการต้องทำเป็นหนังสือ โดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการแล้วให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนา คำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่ และมีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ส่ง

ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งพักราชการแล้ว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๑๐ เมื่อข้าราชการผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๕ และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๘ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการไว้แล้ว อธิการบดีจะพิจารณาตามข้อ ๑๐ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้นำข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๑๑ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๑๓ การสั่งให้ข้าราชการ ตำแหน่งตั้งแต่ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ และตำแหน่งศาสตราจารย์ ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๔ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการผู้ใด พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ และตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีสั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง ตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ และตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีสั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง ตามสมควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว การลงโทษให้เป็นพับไป

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้

เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์นั้นแล้ว การลงทะเบียนให้เป็นพับไป และให้อธิการบดีมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการก็ให้สั่งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๑๕ เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก อธิการบดีมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการสืบสวน และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา แล้วแต่กรณีต่อไปได้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงทะเบียนเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการตลอดระยะเวลาที่ถูกลงคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

ข้อ ๑๗ การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ **พอก.๑ พอก.๒ พอก.๓** หรือ **พอก.๔** ท้ายข้อบังคับนี้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับข้าราชการผู้นั้นตั้งแต่วันสั่งพักหรือให้ออกจากราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ถูกลงคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้ปฏิบัติงานล่วงเลยวันสั่งพักหรือให้ออกจากราชการเพราะมิได้รับทราบคำสั่ง ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันที่ได้รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งนั้น

ถ้าผู้ถูกสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นจำเป็นต้องส่งมอบงาน ก็ให้เบิกจ่ายเงินเดือนให้ถึงวันส่งมอบงานเสร็จแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบหรือควรจะได้รับทราบคำสั่งนั้น

ข้อ ๒๐ เงินเดือนระหว่างพักงานนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด

(๑) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำผิดวินัยให้จ่ายเงินเดือนเต็มจำนวน

(๒) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้จ่ายไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการตามที่อธิการบดีจะได้กำหนด

(๓) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มิให้จ่ายเงินเดือน

ข้อ ๒๑ การสั่งให้พนักงานผู้ใดพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้หรือที่ข้อบังคับนี้มิได้ระบุไว้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๕๕

กระแส ชนะวงศ์

(ศาสตราจารย์นายแพทย์ ดร.กระแส ชนะวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการตัดเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการตัดเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานมหาวิทยาลัย ที่กระทำความผิดวินัยหรือที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๖ วรรคสาม และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๑๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๗๖(๑๐) /๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการตัดเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บน พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้สังกัดมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อ ๔ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการและพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และเห็นควรให้งดโทษทางวินัยไว้ก่อน หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีกระทำความผิดวินัยครั้งแรก ให้ทำการตัดเตือนหรือใช้ดุลพินิจงดโทษทางวินัยอื่นตามที่กฎหมายกำหนด โดยพิจารณาตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) กรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตัดเตือนเป็นหนังสือ

(๓) หากยังกระทำความผิดวินัยหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตัดเตือนแล้วตามข้อ (๑) หรือ (๒) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๔) สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๓) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และเก็บรวบรวมไว้กับสมุดประวัติประจำตัวข้าราชการ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๕ ในการดำเนินการตามข้อ ๔ ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และวิธีการตัดเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนของพนักงานให้ใช้ตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยสั่งการและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

กระแส ชนวงค์
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดร.กระแส ชนวงค์)
นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ
เหตุผลแทน พ.ศ.๒๕๕๕

.....
 โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการเพื่อรับ
 บำเหน็จบำนาญเหตุผลแทน

อาศัยอำนาจตามความใน ๑๗ และมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่งและวรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๔ (๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
 นเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ โดยมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๗๖(๑๐/๒๕๕๕) เมื่อวันที่ ๔
 พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย การสั่งให้ข้าราชการออก
 จากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุผลแทน พ.ศ.๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับนับจากวันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนเรศวร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัด

มหาวิทยาลัยนเรศวร

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนใน

สถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดมีกรณีดังต่อไปนี้ อาจถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ
 เหตุผลแทนได้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) สิ้นใจไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ

(๓) ขาดจากการมีสัญชาติไทย

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรค

การเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๕) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ
 หรือเป็นโรคที่กำหนดในกฎ ก.พ.อ.ว่าด้วย โรคที่มีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือนใน
 สถาบันอุดมศึกษา

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นผู้ไม่เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๘) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๙) มีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงตำแหน่งอยู่ เว้นแต่ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๑๐) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) เป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

(๑๒) เป็นผู้ไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของราชการได้

(๑๓) เป็นผู้ถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่ผลการสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่สภามหาวิทยาลัยมีมติว่าถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

ข้อ ๕ การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๔ (๑) หรือ (๕) ให้ดำเนินการดังนี้
เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงและหลักฐานทางการแพทย์ที่ชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ว่าข้าราชการผู้ใดมีกรณีตามข้อ ๔(๑) หรือ (๕) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

กรณีไม่มีหลักฐานปรากฏชัดเจนแต่มีพฤติการณ์เป็นที่ปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดมีกรณีตามข้อ ๔(๑) หรือ (๕) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง หากผลการสอบสวนหาข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานทำให้เชื่อได้ว่าข้าราชการผู้นั้นมีพฤติการณ์ที่ปรากฏตามข้อ ๔(๑) หรือ (๕) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองจะสั่งให้มีผลย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งไม่ได้

ข้อ ๖ การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๔ (๒) ให้ดำเนินการดังนี้
ข้าราชการผู้ใดสมัครใจไปปฏิบัติงานใดๆ ตามความประสงค์ของทางราชการตามข้อ ๔(๒) ต้องยื่นคำขอและรายละเอียดตามแบบคำขอท้ายข้อบังคับ ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดีก่อนไปปฏิบัติงานล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษให้ยื่นล่วงหน้าน้อยกว่าสามสิบวัน
การให้ข้าราชการผู้ใดไปปฏิบัติงานใดๆ ตามข้อ ๔(๒) ให้อธิการพิจารณาอนุญาตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยและผลประโยชน์ของทางราชการและมีคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญทดแทน

ความในข้อนี้ไม่ใช้บังคับกับข้าราชการผู้ไปปฏิบัติงานตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

ข้อ ๗ การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๔ (๓) หรือ (๔) ให้ดำเนินการ
ดังนี้

เมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดขาดจากการมีสัญชาติไทยตามข้อ ๔(๓) หรือดำรง
ตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
ตามข้อ ๔(๔) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน
การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้คำสั่งมีผลตั้งแต่วันที่ขาดจากการมีสัญชาติไทย
หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง
หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

ข้อ ๘ การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๔(๕) หรือ (๖) ให้ดำเนินการ
ดังนี้

เมื่อศาลสั่งให้ข้าราชการผู้ใดเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถตามข้อ ๔(๕) หรือศาล
พิพากษาให้ข้าราชการผู้ใดเป็นบุคคลล้มละลายตามข้อ ๔(๖) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจาก
ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

ข้อ ๙ การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๔(๗) หรือ (๘)
เมื่อปรากฏว่าข้าราชการผู้ใดมีกรณีตามข้อ ๔(๗) หรือ (๘) ให้อธิการบดีแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง เมื่อผลการสอบสวนมีพยานหลักฐานทำให้เชื่อได้ว่า
ข้าราชการผู้นั้นมีพฤติการณ์ตามข้อ ๔(๗) หรือ (๘) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจาก
ราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

ข้อ ๑๐ การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๔(๙)
เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงตำแหน่งอยู่
ตามข้อ ๔(๙) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เว้นแต่
ทางราชการยังมีความจำเป็นที่จะให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้คำสั่งมีผลตั้งแต่วันที่มีการเลิกหรือยุบ
หน่วยงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่

ข้อ ๑๑ การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๔(๑๐)
เมื่อข้าราชการผู้ใดถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาทหรือความผิดลหุโทษตามข้อ ๔(๑๐) ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ
เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง ให้คำสั่งมีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา
หรือคำสั่งถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๑๒ การสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการตามข้อ ๔ (๑๑) ถึง (๑๓) ให้เป็นไป
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๑๓ เมื่ออธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุ
ทดแทนตามข้อบังคับนี้ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

กรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นว่าอธิการบดีมิได้สั่งให้ออกจากราชการโดยถูกต้อง
ชอบธรรม จะสั่งให้อธิการบดีทบทวนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสม
ต่อไป

ข้อ ๑๔ การสั่งให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุ
ทดแทนตามข้อ ๕ และข้อ ๙ ต้องให้ข้าราชการผู้นั้นมีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมี
โอกาสชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๕ ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อบังคับนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
ก.พ.อ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาการ
ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยตีความและให้ถือ
เป็นที่สิ้นสุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๕

กระแส ชนะวงศ์

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดร.กระแส ชนะวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร
ว่าด้วย สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างมหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ.๒๕๕๖**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๓๓ โดยมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๘๑(๓/๒๕๕๖) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ.๒๕๕๖"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วยสภาข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ.๒๕๓๗ บรรดาระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับอื่นใดที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกประกาศมหาวิทยาลัยได้

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนเรศวร

“สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง” หมายความว่า สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างมหาวิทยาลัยนเรศวร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

“ผู้บริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี

ผู้อำนวยการ

“หน่วยงาน” หมายความว่า คณะ สำนัก สถาบัน ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าที่จัดตั้งโดยมติสภามหาวิทยาลัย

“ประธานสภา” หมายความว่า ประธานสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการประจำในมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นคณาจารย์

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่ได้เป็นอาจารย์ ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ทำงานในมหาวิทยาลัยโดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยและให้หมายความรวมถึงพนักงานราชการที่ไม่ได้เป็นอาจารย์

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำในมหาวิทยาลัยนเรศวร

หมวด ๒
องค์ประกอบ

ข้อ ๖ ให้มีสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการประเภทผู้แทนหน่วยงานที่เลือกตั้งจาก

(ก) ข้าราชการหน่วยงานละหนึ่งคน

(ข) พนักงานหน่วยงานละหนึ่งคน

(ค) ลูกจ้างหน่วยงานละหนึ่งคน

(๒) กรรมการประเภททั่วไปที่เลือกตั้งจากข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างจำนวนสาม

คน โดยต้องไม่ซ้ำหน่วยงาน จาก

(ก) ข้าราชการจำนวนหนึ่งคน

(ข) พนักงานจำนวนหนึ่งคน

(ค) ลูกจ้างจำนวนหนึ่งคน

กรณีที่หน่วยงานใดไม่มีผู้แทนตาม (๑) และ (๒) ให้เลือกตั้งจากผู้แทนเฉพาะประเภทที่
หน่วยงานมี

ข้อ ๗ ให้สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างมีประธานสภาหนึ่งคน รองประธาน
สภาสองคน เลขานุการหนึ่งคนและจะให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองคน

ประธานสภา ให้เลือกจากกรรมการตามข้อ ๖(๑) และข้อ ๖(๒) แล้วนำเสนออธิการบดี
แต่งตั้ง ส่วนรองประธานสภา เลขานุการและตำแหน่งอื่น ๆ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้
แต่งตั้ง โดยคำแนะนำของประธานสภา

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้เรียกประชุมสภาข้าราชการ พนักงาน
และลูกจ้าง ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่มาวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการตามข้อ ๖(๑) และข้อ ๖(๒) เพื่อ
เลือกตั้งประธานสภา โดยให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัยหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการ

ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นประธานในการเลือกตั้งประธานสภาและ ให้
กรรมการแต่ละคนมีสิทธิเสนอชื่อ เพื่อรับเลือกตั้งเป็นประธานสภาโดยมีกรรมการรับรองอย่างน้อยสองคน การ
ออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งกระทำด้วยตนเองและโดยวิธีลับ การนับคะแนนเป็นไปอย่างเปิดเผย

เมื่อแต่งตั้งประธานสภาและกรรมการสภาแล้ว ให้อธิการบดีมอบหมายนโยบายและทิศทาง
ของมหาวิทยาลัยให้แก่สภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง

ข้อ ๙ ให้ประธานและกรรมการมีวาระคราวละสองปีนับตั้งแต่วันที่มหาวิทยาลัย
แต่งตั้ง

กรณีที่ประธานพ้นจากตำแหน่งให้รองประธานทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๐ กรรมการที่ได้รับการเลือกตั้ง ให้ถือเป็นตัวแทนของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง
มหาวิทยาลัยทั้งหมด

หมวด ๓

หน้าที่

ข้อ ๑๑ สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างมีหน้าที่

(๑) เสนอข้อคิดเห็นและเสนอแนะอธิการบดี ตลอดจนให้คำปรึกษาแก่อธิการบดีเมื่อได้รับการร้องขอในเรื่องเกี่ยวกับ

(ก) การให้บริการและการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

(ข) ส่งเสริมจรรยาบรรณ และคุณธรรมของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง

(ค) การสร้างสรรค์และส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ พนักงาน

ลูกจ้าง นิสิต ศิษย์เก่า และมวลชนภายนอก

(ง) นโยบายและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับสถานภาพ บทบาท ตำแหน่ง สิทธิ และสวัสดิการของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง

(จ) การส่งเสริมและพัฒนาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างให้มีความรู้ความสามารถให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

(ช) เรื่องที่อธิการบดี หรือผู้บริหารมหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๒) ดำเนินการในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการและสังคม

(๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการที่อยู่ในหน้าที่ของสภาข้าราชการ

พนักงานและลูกจ้าง

หมวด ๔

สิทธิในการเลือกตั้งและสมาชิกภาพ

ข้อ ๑๒ ให้ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างที่สังกัดหน่วยงานมีสิทธิเลือกตั้งและได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการตามข้อ ๖(๑)

ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างที่สังกัดหน่วยงาน มีสิทธิเลือกตั้งและได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการในข้อ ๖(๒) ตามสายงานของตนเท่านั้น

ผู้ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกตั้ง มีสิทธิสมัครเป็นกรรมการตามข้อ ๖(๑) หรือ ข้อ ๖(๒) ได้อย่างหนึ่งอย่างใดเท่านั้น

ข้อ ๑๓ สมาชิกภาพของกรรมการสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ออกตามวาระ

(๔) ยุบ หรือเลิกหน่วยงาน

(๕) พ้นจากสภาข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง

(๖) ย้ายหน่วยงานที่ตนสังกัด หรือเปลี่ยนสายงาน

(๗) ไม่สามารถปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าหกเดือน

(๘) ขาดการประชุมติดต่อกันสามครั้ง โดยไม่แจ้งเหตุผลล่วงหน้าให้ประธานสภา หรือเลขานุการทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(๙) สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างโดยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่เข้าประชุม มีมติให้ออก

การออกตาม (๙) ให้เสนออธิการบดีเป็นผู้ลงนามคำสั่ง
ข้อ ๑๔ กรรมการที่ออกตามวาระมีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งใหม่ได้

หมวด ๕ วิธีการเลือกตั้ง

ข้อ ๑๕ ก่อนวันครบกำหนดตามวาระของกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้น ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ให้ประธานสภาแจ้งให้อธิการบดีทราบเพื่อเลือกตั้งกรรมการชุดใหม่ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกตั้งตามข้อบังคับนี้

ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงตามข้อ ๑๓ ให้มีการเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายใน สามสิบวัน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งจะเหลือไม่ถึงหกสิบวัน อาจจะไม่เลือกกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งที่ ว่างก็ได้

ให้กรรมการที่เลือกตั้งขึ้นใหม่อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๖ ให้สภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างดำเนินการเลือกตั้งกรรมการตามข้อ ๖(๑) และ ๖(๒) พร้อมกันทุกหน่วยงาน โดยให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งประกอบด้วยรอง อธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้แทนข้าราชการ ผู้แทน พนักงาน ผู้แทนลูกจ้าง เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างโปร่งใส และเป็นธรรม

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ในมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ เลือกตั้งกรรมการจากหน่วยงานนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มหาวิทยาลัยทราบผลการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ กรรมการของหน่วยงานดังกล่าวให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของชุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ ในขณะนั้น

ข้อ ๑๘ การเลือกตั้งกรรมการตามข้อ ๖(๑) ให้กระทำโดยตรงด้วยการลงคะแนนเสียงวิธีลับ การนับคะแนนให้เป็นไปโดยเปิดเผย โดยผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกได้เฉพาะข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง ใน หน่วยงานนั้นๆ ตามประเภทของผู้รับเลือกตั้งเท่านั้น

ข้อ ๑๙ การเลือกตั้งกรรมการตามข้อ ๖(๒)

(๑)ให้อธิการบดีประกาศรับสมัคร ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างที่ปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย มาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีเพื่อรับเลือกตั้งเป็นกรรมการก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๒) การเลือกตั้งให้กระทำโดยตรงด้วยการลงคะแนนเสียงวิธีลับ การนับคะแนนให้เป็นไป โดยเปิดเผย

(๓) ผู้เลือกตั้งมีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งได้เฉพาะผู้สมัครรับเลือกตั้งตามประเภทของผู้ เลือกตั้งเท่านั้น

ข้อ ๒๐ กรณีที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งประเภทผู้แทนและประเภททั่วไปครบจำนวน ให้ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นกรรมการโดยไม่ต้องมีการเลือกตั้งตามข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ อีก

กรณีไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งประเภทผู้แทนและประเภททั่วไป ให้หน่วยงานคัดเลือกบุคคล ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖(๑) และ ข้อ ๖(๒) เพื่อเป็นกรรมการ

หมวด ๖ การประชุม

ข้อ ๒๑ ให้ประธานสภา เป็นผู้เรียกประชุมสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง
อย่างน้อยปีละสามครั้ง

ถ้ากรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของกรรมการทั้งหมดร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรให้
มีการประชุมสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง เพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ให้ประธานสภา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเรียกประชุมภายในสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ

ให้ประธานสภา เป็นประธานที่ประชุม ในกรณีที่ประธานสภาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองประธานสภาคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม ถ้ารองประธานสภาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้
ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม

ข้อ ๒๒ ในการประชุม ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึง
จะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๒๓ การลงมติ ให้ถือคะแนนเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม ถ้ามีคะแนนเสียง
เท่ากันให้ประธานที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๒๔ กรรมการอาจเสนอญัตติในการประชุมต่อสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างเป็น
ลายลักษณ์อักษร แต่จะต้องมีกรรมการไม่ต่ำกว่าห้าคนเป็นผู้รับรอง แล้วให้เสนอต่อเลขานุการสภาข้าราชการ
พนักงานและลูกจ้าง ก่อนการประชุมอย่างน้อยเจ็ดวัน เพื่อจัดเข้าระเบียบวาระการประชุมตามลำดับวันที่รับ
ญัตตินั้นในการประชุมคราวถัดไป เว้นแต่กรณีเร่งด่วนจะเสนอต่อที่ประชุมเลยก็ได้ โดยความเห็นชอบของ
ประธานที่ประชุม

ข้อ ๒๕ ให้ประธานที่ประชุมมีอำนาจตักเตือน ทักท้วง ยับยั้งการอภิปรายของกรรมการ
ในขณะประชุม เพื่อให้การประชุมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ข้อ ๒๖ ให้เลขานุการสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง เสนอคำแนะนำ กฎเกณฑ์
นโยบาย ความคิดเห็นต่าง ๆ ตามมติที่ประชุมเป็นลายลักษณ์อักษรต่ออธิการบดี หรือคณะกรรมการบริหาร
มหาวิทยาลัยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นสุดการประชุม

ข้อ ๒๗ ในการประชุมสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างทุกครั้ง ต้องมีการบันทึกรายงาน
การประชุม และให้ส่งสำเนารายงานการประชุมให้ทุกหน่วยงานทราบด้วยทุกครั้ง ก่อนการประชุมคราวต่อไป

ข้อ ๒๘ สภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง อาจเชิญผู้บริหารมหาวิทยาลัย หรือผู้ที่
เกี่ยวข้องเข้าร่วมในการประชุมได้เป็นครั้งคราว

หมวด ๗ การดำเนินการ

ข้อ ๒๙ ให้ประธานสภา เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานของสภาข้าราชการ พนักงานและ
ลูกจ้าง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ของทางราชการ และตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๐ สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างสามารถออกสิ่งพิมพ์ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ
อันเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนแสวงหาและติดต่อข้อมูลจาก
หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยได้

ข้อ ๓๑ ให้สภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง มีสำนักงานและดำเนินงานโดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัย และความร่วมมือจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๒ การดำเนินงานของสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการให้มหาวิทยาลัยส่วนหนึ่ง

ข้อ ๓๓ ให้ประธานสภา เสนอรายงานการดำเนินงานประจำปีของสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างต่อมหาวิทยาลัยภายในหกสิบวันนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ

หมวด ๘

การเงิน

ข้อ ๓๔ นอกจากเงินงบประมาณที่มหาวิทยาลัยสนับสนุน สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง อาจมีรายได้จาก

- (๑) การจัดกิจกรรมต่าง ๆ
- (๒) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้โดยไม่มีเงื่อนไขหรือข้อผูกพัน
- (๓) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ

ข้อ ๓๕ การเงินและงบประมาณของสภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ให้นำระเบียบมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๙

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน เงินงบประมาณและรายได้ของสภาข้าราชการและลูกจ้างตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย สภาข้าราชการและลูกจ้าง พ.ศ.๒๕๓๗ ไปเป็นของ สภาข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๖

กระแส ชนวงค์

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ดร.กระแส ชนวงค์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนเรศวร

